

Отже, управління ефективністю діяльності підприємства – становить процес на основі функцій менеджменту, який враховує інструменти і методи прийняття управлінських рішень з формування і розподілу прибутку, раціонального використання всіх наявних ресурсів на підприємстві з метою їх оптимізації та максимізації фінансових результатів.

Список використаних джерел:

1. Мочерний С. В. Економічна енциклопедія : у 3 т. / редкол. : С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.] / С. В. Мочерний. – К. : Видавничий центр «Академія», 2000. – Т. 1. – 864 с.
2. Ковальов Д. Парк EVA-вского периода / Д. Ковальов // Компаньон. – 2007. – № 8.
3. Завадський Й. С. Менеджмент : підруч. у 2 т. / Й. С. Завадський. – К. : УФІМБ, 1997. – Т. 1. – 543 с.

К. е. н. Григоревська О. О.

Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)

**ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ДОСТОВІРНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ**

Сучасні дослідження економічної ситуації дають можливість беззаперечно погодитись з наявним стрімким погіршенням фінансово-економічного стану діяльності підприємств, однією з причин чого є системні кризові явища країни. Глобальна макроекономічна ситуація також свідчить про погіршення функціонування фондових ринків (падіння курсу акцій), інвестиційних ринків (зменшення обсягів венчурного інвестування та погіршення інвестиційної активності в цілому), фінансових ринків (коливання курсу валют та девальвація).

Тому, цілком очевидно, що виникає ряд питань, пов'язаних із погіршенням функціонування успішних у минулому компаній та необхідність дослідження причин їх банкрутства. Адже, саме ці компанії оприлюднювали позитивні результати, які, між іншим, підтверджувалися відомими аудиторськими компаніями.

Вважаємо, що такий стан речей пов'язаний, в першу чергу, з двома причинами. По-перше, неправдиве надання інформації в аудиторському висновку.

А, по-друге, з викривленням та асиметричністю інформації щодо реального стану та результативності діяльності підприємств. Все це актуалізує проблемне питання щодо підтвердження достовірності інформації, представленій у фінансовій звітності.

Формування достовірної фінансової звітності – це форма зворотного зв'язку, завдяки якій суб'єкт, що управляє системою отримує необхідну інформацію про її дійсний стан для правильної оцінки фактичного стану та виявлення відхилень від норми [2, с. 201]. Розуміємо сутність достовірності фінансової звітності через двояку природу: з одного боку достовірність звітності – це звітність, яка формується з беззаперечних, обґрунтованих даних, та визначається безпомилковістю та може бути правильно сприйнятою користувачами, а з іншого – достовірною вважають бухгалтерську звітність, сформовану і складену за правилами, встановленими нормативні документи [1, с. 146].

Щодо факторів впливу на достовірність звітності, виділяють їх наступну класифікацію: суб'єктивні (недостатня кваліфікація персоналу; недостатність кількісних та аналітичних показників; відсутність документального оформлення господарських операцій; невідповідність обліку і звітності нормативній базі; варіантність представлення інформації; свідоме викривлення даних) та об'єктивні (велика кількість оцінок; багатоваріантність розрахункових операцій тощо) [3, с. 145].

Також на достовірність фінансової звітності впливають так звані «неявні злочини». До таких відносять шахрайства, привласнення чужого майна, крадіжки тощо. Надамо коротку характеристику цим поняттям. Отже, крадіжка, як така, впливає на показники фінансової звітності досить опосередковано. І, як правило, на показники фінансової звітності прямого впливу не чинить. Виключення – випадки, коли для приховування слідів злочину здійснюють дії по фальсифікації, виправленню, знищенню різних доказів. Приховування слідів злочину в разі крадіжки може бути здійснене як самими злочинцями – з метою недопущення розкриття даного факту, так і керівництвом – для недопущення шкоди своїй

репутації. Тому, на показники бухгалтерської звітності чинять вплив лише навмисні приховування результатів злочину, тобто фальсифікація.

Присвоєння та розтрата, як правило, здійснюються наближеними до компанії особами (співробітниками, контрагентами). В такому разі, ці дії впливатимуть на достовірність показників фінансової звітності.

Щодо шахрайства, то його предметною областю є обман або зловживання довірою, в результаті чого існує вірогідність тому приховування злочину. Зауважимо, що наслідки шахрайства завжди впливатиме на показники фінансової звітності.

Зауважимо, що розглянуті види злочинів направлені на будь які види майна підприємства (грошові кошти, основні засоби, інвестиції).

Таким чином, можна виокремити наступні види факторів впливу на результативні показники фінансової звітності: прямі (результат дій, спрямованих безпосередньо на майно (активи) юридичної особи (крадіжка, шахрайство, розтрата, привласнення) та непрямі (результат дій, спрямованих на задоволення інших інтересів).

Тому вважаємо, що питання достовірності фінансової звітності є актуальним, оскільки фінансова звітність підприємства виступає одним з ключових факторів впливу на прийняття та реалізацію управлінських рішень. Зауважимо, що недостовірна та асиметрична інформація про фінансовий стан та результати діяльності підприємства сприятиме прийняттю недоцільних, неефективних та необґрунтованих рішень, що призведе до зменшення економічних вигід.

Список використаних джерел:

1. Рабошук А. В. Проблеми забезпечення достовірності фінансової звітності / А. В. Рабошук // Економічні науки. Сер.: Облік і фінанси. – 2012. – Вип. 9(3). – С. 116–124. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2012_9%283%29__17
2. Скрипник М. Є. Викривлення і помилки у фінансовій звітності [Електронний ресурс] / М. Є. Скрипник, Н. В. Скрипник. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/21_TSN_2015/Economics/7_197096.doc.htm
3. Утренкова И. В. Достоверность бухгалтерской (финансовой) отчетности в условиях финансового кризиса / И. В. Утренкова // Международный бухгалтерский учет. – 2009. – № 2 (9). – С. 145.